

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΜΟΔΕΣΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Συγγραφεῖσα μὲν παρ' ΑΓΑΠΙΟΥ Μοναχοῦ
Ἡδὴ δὲ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου πνευματικοῦ Πατρὸς
Αἰδεσιμωτάτου ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ
Ἱερέως καὶ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου
Πρὸς χρῆσιν καὶ εὐλάβειαν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ : Α. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΙ Α. ΚΑΪΤΑΤΖΗ
1926.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Τὸ μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν
στίχους η'. Καὶ ψάλλομεν προσόμοια ἤχος α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ποιμὴν τῆς
Σιῶν Μόδεστος ὁ πάνσοφος καθεῖλε νεανικῶς ὄ-
φιν τὸν δόλιον, ἐν τῷ σταδίῳ λαμπρῶς Χριστὸν
κηρύξας Θεὸν ὑπερτέλειον, παντοίας ὑπὲρ αὐτοῦ,
ὑπενεγκῶν κακουχίας, καὶ μάστιγας, καὶ τελειω-
θεὶς ἐνθέως δόξης κατηξίωται τῆς ἀρρήτου καὶ
θείας Ἱεράρχης ὡς θεόληπτος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ἐν Σιῶν ὁ ποιμὴν
Μόδεστος ὁ ἐνδοξος τυράννων τὰς ἀπειλὰς καὶ
πᾶσαν μάστιγα ἠγήσατο ὡς οὐδὲν ὑπὲρ ἀγάπης
Χριστοῦ ὁ πανεύφημος, ἀθλήσας καρτερικῶς τοὺς
δυσμενεῖς ἀνδρικῶς κατεπάλαισε, καὶ εἰς οὐρα-
νοὺς, ἐν δόξῃ, μαρτυρίου πτέρυξιν ἀναπτὰς ὑπὲρ
πάντων ἰκετεύει τὸν φιλόανθρωπον.

Τὴν σὴν πανένδοξον ἄθλησιν γηγενῶν τὰ στίφη
σεπτῶς μακαρίζουσιν, ὑψοῦντες πανευσεβῶς Χρι-
στὸν τὸν κύριον, τὸν κόσμῳ σὲ θαυμαστόν, καὶ
θεηγόρον λαμπρὸν ἀναδείξαντα, καὶ πρόεδρον ἐν
Σιῶν Ἱερομάρτυς παμμάκαρ ὦ Μόδεστε, διδ
πόθῳ σου τελοῦντας τὴν σεπτὴν πανήγυριν, ἀπη-
μάντους συντήρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβεΐ-
αις σου,

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς. Ἔτερα προσόμοια
ἤχος ὁ αὐτός.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ Μόδεστε, ἐνώκησε
θαυματουργόν σε δειξάμενον, καὶ γὰρ ἐπῆλθε σοὶ
θαυμάτων πλοῦτος καὶ εἰς τὰ βοσκήματα, τὴν
χάριν ἀπεδίδως ἐν θαύμασι Χριστὸν ἰκέτευσε δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Μοδέστου τὴν μνήμην οἱ πιστοὶ τοῦ Ἱερομάρ-
τυρος, Πατριαρχῶν υπεραίροντος, ὑμνήσωμεν σε-
πτῶς, ἐπαξίως πάντες ἐπ' αὐτὸν προστρέχοντες,
τὴν χάριν ἐξ αὐτοῦ ἀρϋόμενοι, Χριστῷ πρεσβεύει
γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Πανήγυριν ἄγομεν παιδρὰν τοῦ Ἱερομάρτυρος,
ὃν ὁ Θεὸς καὶ ἐδόξασεν, ἐδόθη γὰρ αὐτῷ τῶν
θαυμάτων χάρις ἰατρεύειν ἄμισθα τὰ κτήνη ἐκ
παντοίου νοσήματος, αὐτῷ προσδράμωμεν δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα ἤχος β'.

Τὸν ἐν θαύμασι περιβόητον, καὶ Χριστοῦ ἀθ-
λητὴν ἐννομώτατον, τὸν τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ
προσευχῆς ἀνεωγότα, δι' οὗ τὸ Πατριαρχεῦειν
κληρωσάμενον, καὶ θεόθεν τὴν χάριν τοῦ ἰᾶσθαι
τὰ βοσκήματα ἀνθρώπων ἐνεκα διαδεξάμενον.
Τὸν ὑπὸ τυράννου δυσεβοῦς, καὶ στρατιωτῶν Ἱ-

ουδαιζόντων παντοίως ὑπὲρ εὐσεβείας αἰκισθέντα. Δεῦτε τῶν εὐσεβοφρόνων τὸ σύστημα κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν λέγοντες, Χαίροις Ἱερομαρτύρων, καὶ Πατριαρχῶν ἀγαλλίαμα Μόδεστε. Χαίροις ὅτι διὰ τῶν παρόντων καμάτων, καὶ ἀπείρων βασανιστηρίων, ὧν ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καθυπέμεινας, νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, εἰλικρινῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν τριάδα ἀγαλλόμενος. Ὑπὲρ ἡμῶν οὖν μὴ παύσεις τῶν σὲ εὐθυμούντων πρεσβείαν πρὸς κύριον ἐκτενῶς ποιεῖσθαι τὸν σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἤχος ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπήλαιον. Ἡ παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, ἀκούσατε ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χωρὰ τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ, ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλόανθρωπος.

Εἴσοδος· φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῇται, ἐν ἀναπαύσει ἔσται γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἔστι φρόνη·

οἱς ἀνθρώπων καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος, εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἄμαυροῦ τὰ καλὰ καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς ἀρεστῇ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ!

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη ἡ κἀκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλᾷ διαδραμοῦνται. Κρι-

νοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δοῖοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθαι μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμί, ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔστι· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πέραν ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος, ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός ἐστι. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος, ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λιτὴν Ἰδιόμελα· ἦχος α'.

Ἱερομάρτυς Μόδεστε ἐνδοξε, τῆς ἀγάπης τοῦ

Χριστοῦ οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, οὐδὲ ξίφος σὲ χωρῖσαι ἰσχυσαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τοὺς τὰ τῶν εἰδώλων φρονοῦντας ἀνδρίως κατέβαλες. Ἐκτενῶς οὖν πρεσβεύων μὴ παύσης ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος δ'.

Ἀγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς Μόδεστε ψήφῳ Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἐνεχειρίσθης, καὶ ἐν καθέδρᾳ ἀρχιερέων καθίσας, τὸν κύριον τοῖς ἐνθέοις ἔργοις σου ἐδόξασας, διόπερ καταντήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν καὶ μέγας ἀρχιερεὺς, ἀπαύστως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου βραβεύσεις ταῖς πρεσβείαις σου.

ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἰστίῳ τοῦ ἁγίου πνεύματος Ἱερομάρτυς Μόδεστε ἡ ψυχὴ σου πτερωθεῖσα τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν ἀβρόχως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοὺς ἐπουρανίους ὁθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου, τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων ῥυσθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

ἦχος α'.

Τὴν τῶν βασάνων σου πληθύν, ὡς γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ τῆς γῆς, θαυμάσιε Μόδεστε τοῖς μετὰ ταῦτα φέρειν ἀριδῆλως παρέδωκας, καὶ τῶν νοσημάτων τὰς προσβολὰς ἐν τῇ καρτερίᾳ τῶν προσευχῶν σου πάσας τῶν ζώων ἀπελάσας ἀπήμβλυνας ἄνοδος γὰρ θεία καὶ λαμπρὰ πρὸς οὐρανὸν τοὺς βουλομένους ἀνάγουσα, πᾶσιν ἀναφανδὸν τοῖς ἐχέφροσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεάρεστος βίος σου, τέρψιν ἡμῖν ὄσσην παρεχόμενος ἀλλ' ὦ τῶν Ἱερομαρτύρων, ἀποστόλων, καὶ προφητῶν ὁμόσκηγε, καὶ τῶν ἀγγέλων συνόμιλε, διὰ παντὸς τῶν κινδύνων μὴ παύσῃς καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων, καὶ ἀοράτων ἐλευθέρους τῆς ἐπηρείας, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἡμᾶς ἀπεργάσασθαι.

Δόξα ἦχος α'.

Τῆς τρισηλίου θεότητος, τῆς μιᾶς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ λόγου, ἀρρήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐκ τῆς πανάγνου θεομήτορος σάρκα καθ' ὑπόστασιν ἐμψυχωμένην ἀνειληφείας, μέλλοντες ἐρτάζειν τὴν καθ' ἡμᾶς ἑνσαρκον οἰκονομίαν αὐτῆς, καὶ ἀρρήτον γέννησιν, δι' ἧς τὸ ἀνθρώπινον σωτηρίας ἐπέτυχε, δεῦτε καὶ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐναθλήσαντα Ἱεράρχην Μόδεστον ἐπαξίως ἐν ᾧ δαῖς τιμήσωμεν ἱκετεύοντες, ἵνα πρεσβεύῃ τῶν

παρόντων ἡμᾶς ῥυσθῆναι, καὶ μελλόντων δεινῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Νεφέλην σε φωτὸς αἰδίου παρθένε ὁ προφήτης ὠνόμασεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβάς ὁ λόγος τοῦ πατρός, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας τὸν κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἱκετεύουσα ἐκτενῶς παναγία δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν ἀληθῆ θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος β'.

ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Σκεῦος ἐκλογῆς σὲ προῖδων μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ βλέπων κρύφια ἄξιον καθέστηκε ποιμένα θείας Σιών, ἣν πανσόφως κατήρδευσας διδάγμασι θείοις, καὶ καρπὸν σωτήριον αὐτῶν ἐξήνεγκας. Μόδεστε τῆς πίστεως ὄντως, καὶ τῷ αἵματι σου προθύμως τέλος ἀπεσφράγισας θεόσοφε.

Στίχ. δίκαιος ὡς φ. ἱνιξ.

Δεῦτε Ἱερέων ἡ πληθὺς, καὶ ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, πατριαρχῶν ἡ κρηπὶς, ἄσμασι τιμήσωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα στέφανον ἀκήρατον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐπερ παρεστὼς νῦν τῷ θρόνῳ νέμει δαφιλῶς τὰς ἰάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Οἶκον ἀπετέλεσας σαυτὸν πνεύματος ἁγίου τρισμάκαρ, καθάρας σου τὴν ψυχὴν, καὶ τῷ θείῳ χρίσματι ἀρχιερεὺς γεγονώς, ποδηγέτης τε ἐνδοξε λαοῦ, καὶ προστάτης τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὴν θείαν ἀθλήσιν, αἵτησαι παμμάκαρ δοθῆναι λύσιν τῶν δεινῶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ ἁμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Τὸν τὴν ἐνότητα τῆς ἐπὶ Θεοῦ φύσεως εἰς τρεῖς καθαρῶς, καὶ ὀρθοδόξως ἀνακηρύξαντα διόλου ὑποστάσεις, καὶ αὐτὸς μιᾷ τὴν Τριάδα οὐσίαν ὁλοσχερῶς καὶ εἰλικρινῶς δογματίσαντα μίανθεότητα, πατρός, καὶ ἁγίου πνεύματος, τυράνου ἐνώπιον διαρρήδην ἀποφηνάμενον, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις θεόθεν πατριαρχεύσαντα. Μόδεστον τὸν πανάριστον, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον Ἱερῶς ἀναδησάμενον, δεῦτε συμφώνως ὦ φιλέορτοι ἀσφαλιτικῶς εὐφημήσωμεν λέγοντες, χαίροις τῶν ἀρχιερομαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα. Χαίροις ὁ τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας τριάδος μετ' ἀγγέλων παριστάμενος, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θείας δόξης ἐπαυγαζόμενος ὅθεν καὶ ἡμᾶς τῆς μακαρίας ταύτης ἐλλάμψεως σοὺς ἰκέτας τυγχάνοντας ἀξίωσον παμμακάριστε, πρεσβεύων ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἐπὶ δεξιά Βηλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν,

φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννήσαι ἤκει, ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. μάγοι ἐκ Περσίδος τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε, ποιμένες ἀγραυλοῦντες τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Τροπάριον ἀπολυτίκιον ἦχος α'.

Ὑπομονῆς γέγονας οἰκητήριον, καὶ βοσκημάτων ἀπάντων ἀσθενείαις κατεχομένων ἀλεξιτήριον, ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἱερομάρτυς πατήρ ἡμῶν Μόδεστε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ δεομένων δούλων σου, σωτηρίαν δωρηθῆναι, καὶ ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον. Δόξα ἦχος δ'.

Ὡς Ἱερομάρτυρα ἐνδοξον καὶ τοῦ θεαδέλφου διάδοχον, συνελθόντες ἐν πίστει τιμῶμεν σε Μόδεστε, συγγνώμην παρὰ κυρίου δωρούμενον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν στιχολογίαν καθίσματα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως.

Σοῦ τὸν σωτήρα ὀλικῶς ἀγαπήσας τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σὲ τανυθέντα, τοὺς τυρανοῦντας ἡνεγκας στερρὲ καρτερῶς, πλάνην ἰὴν καχέσπερον νουνεχῶς ἀποκλίνας· ὅθεν θεῖε Μόδεστε καὶ αὐτὸς σὲ δοξάζει ἐν οὐρανοῖς ἀξίως, καὶ ἐν γῇ, διὸ καὶ σκέπε τοὺς σὲ ἐορτάζοντας.

Δόξα ἡχος α'.—Χορὸς ἀγγελικός.

Θαυμάσιος φωστήρ εὐσεβῶς ἀναλάμπας, μαρτύρων διαυγῆς Ἱεράρχα παμμάκαρ φωτίζεις νῦν ἅπαντα τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ὅθεν σήμερον οἱ εὐσεβεῖα καὶ πόθῳ σέ γεραίροντες παντοίων νότων καὶ κινδύνων, ζητοῦμεν τὴν λύτρωσιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἐγγίζει ὁ κριτὴς ἐπὶ θύρας τὸ τέλος, γρηγόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλευθέρωσον τῶν φοβερῶν με βασάνων, καὶ ἐν τόπῳ μὲ τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανάμωμε δέσποινα.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν καθίσματα ἡχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς Ἰσχυσεν ἡ σὰρξ ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη, ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας σὺ στερρέ, ὥς τις ἄσαρκος, ὄντως Μόδεστε ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψους κατευμεγεθεῖν τῶν δριμυτάτων βασάνων, διὸ σὲ δοξάζομεν.

Δόξα ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν πανήγυριν πάντες Ἱερομάρτυρος, τοῦ ἐκδιδάξαντος ζήλῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν εὐφημήσωμεν φαιδρῶς ἀγαλλιῶμενοι, ὅτι ὠδήγησε πολλοὺς προσελθεῖν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι καὶ κερδῖσαι τὴν βασιλείαν, ἐν τῇ ἐνδόξῳ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγέλων ἀγγέλων τὴν ὑπερέχουσαν, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, ὥς γεννήσασαν Χριστόν ὑμνολογήσωμεν, ὅτι ἑρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ ἄδου δεσμῶν, ὥς δαίμονας καταισχῦναι, καὶ συνεῖναι μετὰ ἀγγέλων ἐν τῇ ἀρρήτῳ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ἡχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς ἀκτίνας ἐκπέμπεις πάτερ ἡμῖν τῶν θαυμάτων τὴν ἔλλαμψιν τηλαυγῶς, ἡ χάρις γὰρ τοῦ πνεύματος ἀποστόλοις, ὥς γέγραπται, καὶ σοὶ σαφῶς ἐνέκησε θεόσοφε Μόδεστε, καὶ τὰ γὰρ θαύματα πάντας εἰσφέρει πρὸς ἐκπληξιν, ὅθεν δυσωποῦμεν, μὴ βραδύνῃς παμμάκαρ ἡμᾶς πάσης θλίψεως, ὥς ταχέως ἐκρύσσασθαι τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, δόξα ὕμνος Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι σώζεις ἅπαντας ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἐκ Θεοῦ γὰρ ὑπάρχεις μακάριε.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου τὸν ποταμόν, ἐννοῶσα ψυχὴ μου τὸν φοβερόν, φρίξον, καὶ συστάληθι τῆς κακίας ἀπόστηθι, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ πένθει πικρῶς ὀλολύζουσα, ἐν συντριβῇ καρδίας μετὰ ταπεινώσεως πρόσδραμε πρὸ τέλους τῇ μητρὶ τοῦ κυρίου, καὶ ταύτης δεήθητι ἐξ αὐτοῦ σὲ λυτρώσασθαι Θεοτόκε κραυγάζουσα, πρόσθευε τῷ

σὼ υἱὸν καὶ Θεὸν τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναι μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Δόξασ. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν εὐφρανᾶς Ἰερωσύνην, καὶ σὼ αἵματι τὴν ἐκκλησίαν, ἐν Ἰερουσαλὴμ γὰρ τὸ χρίσμα σοὶ δέδοται, καὶ τὸ σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας Παύλου μέτοχε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευσεν δωρῆσαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήνηκεν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σὲ ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμε μόνος κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευσεν δωρῆσαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Τὸ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιβ'

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν οὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέ-

λων τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶς ὃς οἶρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ, τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται, ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς, ἢ τί ἀπολογήσεσθε, ἢ τί εἴπητε. Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Εἶτα ὁ Ν. Ψαλμός. δόξα ἤχ. β'. ταῖς τοῦ Ἱεράρχου καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου, εἶτα στιχ. ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὸ ἰδιόμελον. ἤχος πλ. β'.

Σήμερον ἐξέλαμψε πιστοὶ ἡ φωτοειδὴς μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Μοδέστου, συγκαλοῦσα ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν. Δεῦτε οὖν ἐγκωμίοις καταστέφωμεν αὐτὸν λέγοντες. Χαίροις ὁ τῶν Ἱεροσολύμων ποιμὴν, μάρτυς, καὶ φωστήρ. Χαίροις ὁ τὸ ὄπλον τοῦ σταυροῦ ἀνδρείως ἀναλαβὼν, καὶ τὸν νοητὸν Γολιάθ δαδιτικῶς καταγωνισάμενος, καὶ ἀριστεύσας γενναίως, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου κόμισάμενος Χριστοῦ ὃν ἐκέτευσεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασίαι Ὡδὴ α'. ἤχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρ-
ρεούτως υἱῷ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρ-
κωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ
ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

ᾠδὴ δ'.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ
αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασκήνους δασέος, ἤλθες σαρ-
κωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατήρ εἰκτιρμῶν, τῆς με-
γάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρε-
χόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς
φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζοντες, δόξολο-
γοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ στ'.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος
θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ
Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελέλυθε φυλάξας ἀ-
διάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τε-
κοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συνττραφέντες, δυσσεβοὺς
προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν

οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶ-
τες ἔψαλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοδόλος, ἐξεκόνει-
ε κάμινος τύπον οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους,
ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδ-
νγηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν εὐλογεῖτω
ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγάλυνον ψυχὴν μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν
Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν
τὸ σπήλαιον, θρόνον χερουδικόν, τὴν Παρθένον·
τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ α'. Κύματι θαλάσσης·

Στόματι πηλίνῳ καὶ γλώσσῃ γεώδει, σὲ τὸν
ἰσαγγελον, ὑμῖν ὁμότιμος Μόδεστε, φῶς οὐρανό-
θεν δυσωπῶ σε ταῖς πρεσβεαῖς σου ἐξαστράψας
φώτισον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου.

Ἵλγην φθειρομένην, καὶ ῥέουσιν δόξαν καὶ
κόσμον σύμπαντα, καὶ κοσμοκράτορα παραδραμῶν
ἀντὶ πάντων τὸν Χριστὸν ἐκτήσω Μόδεστε, οὐ
τρωθεις τῷ ἔρωτι ἐνήθλησας στεῤῥώτατα.

Μέγας ἐν σημείοις καὶ τέρασιν ὦφθης πολὺς ἐν

θαύμασι, καὶ περιβόητος, ὕδατι μόνῳ ραντίζων, καὶ ἰώμενος τοὺς κάμνωντας βροτούς, σὺν τοῖς κτήνεσιν ὧν λίαν συμπαθέστατος.

Γένος τῶν ἀνθρώπων βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος, μήτραν ἐσκήνωσεν. ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Μέλον ἀναβαίνει εἰς μέγιστον ὕψος Ἱεροσύνης, νυκτὸς ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ πάτερ ἔφθασας, καὶ προσευχῇ ἐμμόνως σου ταύτας ἠνέφξας θαυμασθεὶς τῷ ἐγχειρήματι.

Ἐχρυσέ σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεός σου παρὰ τοὺς σοὺς μετόχους ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, καὶ μύρον θείου χρίσματος, καὶ ἐξεχύθη σου δαψιλῆς χάρις ἐν χεῖλεσι.

Ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, καὶ δράκοντας νοητούς, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ καταπατήσας καὶ βασιλέα τὸν ἔχθιστον, καὶ σοδαρὸν τῇ χάριτι σταυροῦ κατέβαλες, ἐναθλήσας καρτερώτατα.

Ἵνα χαρίσῃς ὅλην τὴν ἑλλαμψιν τῆς ἁγίας τριάδος ἐστίλβωσας, τὸν νοῦν σου, οἷα νεόσμηκτον ἔσοπτρον, καὶ τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας Μόδεστε, ἐνδοξε ἀρετῶν, καθαρῶτάτῳ φωτί.

Ἡ οὐλληψις ἀνευ πάθους, ἡ πρόσκληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένε τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον ὑπερφυῶς μυστή-

ριον, ἡμῖν ἐπέφανε λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Θεός.

Κάθισμα ἡχος δ'. ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου, σεαυτὸν δὲ φοινίξας ἄνω πρὸς τὰς αὐλὰς μετετέθης χορείας μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἱκέτευε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σὺν υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρίᾳ Πανάχραντε, λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδατον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράσκη Παρθένε τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ δ'. τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Ὁ ἐν ὑψίστοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερῶς καὶ σὺν ἀγγέλοις ᾄδων ὕμνον αὐτῷ τρισάγιον, καὶ ἐν ἱερᾷ πρεσβυτέρων καθέδρᾳ, ἦνεσας τοῦτον ἐν γῇ.

Ῥάβδῳ πυρίνῃ τῶν δογμάτων σου, εἰδῶλων ἕτεμες τὴν πλάνην Ἱεράρχα, κυμαينوμένην θάλαυσαν, ὥσπερ Μωϋσῆς ἐρυθρὰν ὁ θεόπτῃς ἐνδοξε Μόδεστε, ἐξηγητὴν Ἱεροκήρυκα, ἐρμηνέα σοφὸν τῶν γραφῶν καθιστᾷ σε τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ταύτας τῷ λαῷ ἐν συνέσει καὶ χάριτι ἀναπτύοντα.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὃ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου ἀγνή, ὃν ὕμνων κόσμος ἅπας προεορτάζει φαιδρῶς.

ᾠδὴ ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ὁ πρὸ γενέσεως εἰδής, τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον τῆς ψυχῆς σου, καὶ πρὸ τοῦ πλασθῆναι ἐν τῇ μήτρᾳ σε ἀγιάσας ἅγιε Μόδεστε, ὡς προφήτην ἄλλον σοφῶς, Ἱερεμίαν σὲ ἀγρυπνον ποιμένα, καὶ φύλακα τῆς Σιὼν ὄντως προβάλλεται.

Τὸ προαιώνιον σε φῶς, ἐφ' ὕψηλὴν τῆς Ἀρχιεροσύνης, Μόδεστε λυχνίαν ἀνεβίβασε, μέγα φῶς τοῦ κόσμου τυγχάνοντα, ὅπως ἴδωσι διὰ σοῦ φῶς ἐπιγνώσεως οἱ ἀπεγνωσμένοι, καὶ φέγγος ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν εἰδώλων σοφέ.

Νόμοις Χριστοῦ ἀκολουθῶν, τὸ ἀσθενοῦν συμπαθῶς ἐπισκέψω, καὶ πεπλανημένον ἐπανήγαγες, τὸ νοσοῦν μάκαρ Μόδεστε, καὶ τὸ καταρραγὲν αὐθις ἀνήγειρας, καὶ ἐπανορθώσω ὡς γνήσιος καὶ καλὸς μισθωτὸς ὢν ποιμὴν.

Θεοτοκίον.

Ἐν Θείῳ πνεύματι προδηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰουδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα παρθένος ἄνευ σποράς ἔρχεται τίκτουσα.

ᾠδὴ στ'. τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, κατακλύζας θολερὰ, τῆς ἀσεβείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὠράθῃς, τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα τῶν πιστῶν Ἱεράρχα μάρτυς Μόδεστε.

Ἰσχύει τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν περιφραχθεῖς, τῆς πονηρίας πνεύματα ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἱερόαθλε.

Ὁ βίος σου τίμιος, ἡ ζωὴ, θεοτερπής, καὶ ἱερὸς ὁ θάνατος, δεδοξασμένος ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τρισόλβιε Μόδεστε, ἱερέων ἀκρότης καὶ τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ἡ ρίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσοαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προσελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν Ἡσαΐας, ἐνθέως φωτιζόμενος.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. ἡ Παρθένος σήμερον

Ἰακώβου μάκαρ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδοχον ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν θείαν κάραν σου, ὡς εἰδόντες, κράζοντες μὴ ὑπερίδῃς τοὺς σοὺς οἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας Ἱερέων καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Ὁ οἶκος.

Τῶν ἱερέων τὸ ἐκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν μαρτύρων τὴν πάντερπνον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὑ-

μοις τῶν ἀσμάτων πιστοὶ Μόδεστον εὐφημήσω-
μεν τὸ γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαν ἐν ἀθλοῖς
σεπτοῖς, ὁμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν ἰαμά-
των ἀκένωτα ρεύματα τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην
αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν
μετὰ δεούσης προθυμίας καὶ πίστεως, χαίροις
τῶν ἱερῶν μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

18 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μο-
δέστου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυμα-
τουργοῦ.

Στίχ. Φέρε Μόδεστε παμμάκαρ, καὶ σοῦ τάφον.
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῇ τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος
Σεβαστιανοῦ καὶ τῷ σὺν αὐτῷ Ζωῆς Τραγκλίνου,
Νικιστράτου.

Κλαυδίου Κάστορος Τιβουρτίου, Καστούλου,
Μαρκελίνου καὶ Μάρκου.

Τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐδιότου.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου Ἐπισκό-
που Ἀμισσοῦ.

Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἑρμίλου
διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Ζακχαίου διακόνου καὶ
Ἀλφειοῦ Ἀναγνώστου ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀγίας καὶ θαυματουργοῦ
Σοφίης, καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς

ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπατρεῖσις.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ
Σιγκέλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων μαρτύρων
καὶ Πάντων τῶν Ἀγίων, Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀφραστον θαῦμα.

Συχναῖς νιφάσι, καὶ ἐπομβρίαις τῶν λόγων
σου, ἀρδευομένη οἶα λιπαρά, καὶ εὐγεως γῇ δέ-
δεικται πολύφορος, ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ καρπο-
φοροῦσα, ἀρετῶν καρποφόρων παγκαρπίαν.

Οὐκέτι στέγγιν, τὴν ἄμερον παρῥησίαν σου, καὶ
τὸν ζῆλον ἐν ἔσχατος σοφέ, οἶα μιμητὴς τοῦ φιλαν-
θρώπου Θεοῦ, τῶν δαιμόνων θῆραμα ὁ κακεργά-
της, καταγράφει τὴν ψῆφον σοῦ θανάτου.

Ἄρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δῆμιοι,
ὡς ἄρνιον ἀρπάσαντες, σπουδῇ εἰς τὸν τῆς κατα-
δίκης τόπον ἔσυρον, καὶ τοῖς λίθοις λιθάζοντες
ἀσπλάγχχνως, τὸν καλὸν σε κατέσφαξαν ποιμένα.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν προφήταις θρυλούμε-
νον, καὶ δικαίαις πάλαι ἐμφανῶς Παρθένος ἀγνῇ
τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελω-
δούντων, λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἀδιάσειστος πύργος, στύλος ἀκλόνητος ἀπερί-
τρεπτον τεῖχος, θάσις τῆς πίστεως λύρα μελουργ-

γός, ἀσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης,
Μόδεστε ἀνεδείχθης.

Ὡς περ ἥλιος πάτερ σαφῶς ἀνέτειλες, τὴν
Σιών καταυγάζων φωτὶ τῶν ἔργων σου υἱὲν τῆς
ἡμέρας ἐπέγνωμεν, καὶ Σιών τῆς ἄνω Μόδεστε
κληρονόμον.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφε, τῶν
βασάνων παρήλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς
γαλιναίους ἔφθασας ἀγαλλόμενος ἐνδοξε λιμένας,
τῆς ἄνω βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν θεηγόρων ῥήσεις πεπλήρωται, ἥ
Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν τὸν κύριον, ἅπασα ἡ γῆ
εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιᾶσθω εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. μὴ ἐποδύρου μου μήτερ.

Πατριαρχῶν ἐμῆγουρις, προφητῶν ἡ πανήγου-
ρις, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀποστόλων δῆμοι καὶ χοροί,
ἀθλητῶν ἀγέλαι, μαρτύρων φάλαγγες Ἀσκητῶν
καὶ Ὁσίων συστήματα, τὴν σὴν ἀνιοῦσαν προέ-
πεμπον Ἱερομάρτυς τὴν ψυχὴν.

Ὡραῖσμένη ὡς νύμφη, καὶ περιβεβλημένη, πε-
ποιικιλμένη ἀρετῶν, χρυσοῖς ἐν κροσσωτοῖς, ὡς
φαιδρὰν παστάδα τὸ θεῖον σκῆνός σου, ἡ ψυχὴ
σου, λυποῦσα πρὸς τὰς φωτοειδεῖς οὐρανίους πα-
στάδας ἀνῆλθε Μόδεστε.

Ἡ τυραννὶς τοῦ θανάτου ἐξησθένησεν ὄντως
ζῶσι καὶ γὰρ ἐν τῷ Θεῷ δικαίων αἱ ψυχαί, τοῦ
δὲ λόγου πίστις οὐ εἰ Μόδεστε, καὶ νεκρὸν γὰρ
θαυμάτων προχέεις ποταμοὺς τοῖς ἐν πίστει τῷ
θείῳ φοιτῶσιν οἴκῳ σου.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ παρ-
θένε, τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ ἠνέωξεν ἡμῖν,
καὶ ἰδοὺ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἅπαντες, ἀπολαύον-
τες, βοῶμεν ἐκτενῶς, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας Δέσποινα
πλήρωσον.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ἐν Ἱεράρχαις αὐγάξεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν τοῖς μάρτυσι λάμπεις, ὡς περ ἐν ἄστροις
σελήνῃ, διὰ τὴν σὴν εὐφημοῦμεν, κοίμησιν Μό-
δεστε πάτερ Σιών ἀγίας τὸ κλέος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χρῖσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτοιχε πόλις
ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀ-
κατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἶνους ἱστῶμεν στίχ. δ'. ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς,

Ἰάσεων νάματα ὁ σός, ναδὲς τοῖς προστρέχου-
σιν, ἀναπηγάξει ἐκάστοτε Μόδεστε ἐνδοξε, καὶ ἐκ
πλάνης πάθῃ καὶ βυθίζει φάλαγγας δαιμόνων συ-
νεργασίᾳ τοῦ πνεύματος, Χριστόν, ἰκέτευε, δωρη-

θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεστε πανεύφημε πιστοῦς, ἡ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκαλέσατο ἅπαντας, πανηγυρίσαι σου, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρίου σκάματα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἣν ἀπήργασας Θεοῦ τῇ χάριτι ἱερόαθλε τρισόβλιε, ὃν διοώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπαύγασμα ὤφθη ἀληθῶς, Ἱεράρχα Μόδεστε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθη, ἀρραγῆς ἀκλόνητος, ὑπέρμαχος θεόφρων καὶ πρόβολος, πάντων ἐνώπιον, δογματίζων ἀκριβέστατα, τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον.

Ἐβραίων ὁμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέστηκας, Ἱερομάρτυς πολυάθλε, καὶ θεία χάριτι, τούτους ἐκνικήσας πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμεν, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτατα, ὃν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη ; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς, Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ

τῶν ζωηρρότων παθημάτων αὐτοῦ κοινωνὸς ἡξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφθάρτου δόξης, ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Καὶ νῦν Προεόρτιον. Ἦχος πλ. Α'.

Ὑπόδεξαι Βιθλεὲμ τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ ἄδυτον ἐπὶ σέ γεννῆσαι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Ὁ ἀπόστολος, προκείμενον ἡχος β'.

Στιχ. σῶσον κύριε τὸν λαόν σου.

Στιχ. πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὰς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν, ἔλεον, καὶ χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἄγνοῦσι, καὶ πλανωμένοις,

ἐπεὶ καὶ αὐτοὺς περικείται ἀσθενείαν, καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ, προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ' ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλούϊα ἤχος πλ. β'.

Στιχ. μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στιχ. ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας αὐτὸν Ἰουδαίους, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ Ἰδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ Ἰδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν

παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἡ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἱερώτατε Μόδεστε, χαίροις Ἱερῶν καὶ Μαρτύρων τὸ καύχημα, ὅτι τοῦ τυράννου καθεῖλες τὰ λυρώδη, καὶ ἱατρὸς τῶν ζώων, ἐδείχθης ἑτοιμος.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Βίος τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μοδέστου.

Ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μόδεστος ἐγεννήθη ἀπὸ Ὁρθοδόξους γονεῖς Εὐσέβιον καὶ Θεοδούλῃν ἐν Σεβαστείᾳ τὸ ἔτος 292, ἐπειδὴ ἦτο ἡ μήτηρ του στείρα, διὰ προσευχῆς πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς ἔγινε τὸ θέλημά των, ἀπὸ 40 χρόνους τῶν γά-

μων των, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἅγιον Μόδεστον. Μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ των, διέβαλον τὸν πατέρα τοῦ Ἁγίου πῶς εἶνε Χριστιανὸς καὶ τὸν ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν· μαθοῦσα ἡ οὐζυγὸς του Θεοδούλη τὰ τρέχοντα, ἐπῆγε καὶ αὐτὴ ὁμοῦ μετὰ τὸν οὐζυγὸν της, καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας των καὶ ἐκεῖ εἰς τὰς φυλακάς εὐρισκόμενοι παρέδωκαν τὰς ψυχὰς των, εἰς χεῖρας Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, γενόμενοι μάρτυρες. Τὸ παιδίον δὲ ἦτο τότε 5 μηνῶν καὶ τὸ παρέδωσαν εἰς ἓνα συγκλητικὸν νὰ τὸ θρέψῃ ἐπιμελῶς καθότι ἦτο καὶ πολὺ ὠραῖον. Ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν 13 ἐτῶν καὶ μαθὼν ὅτι οἱ γονεῖς του ἀπέθανον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὸν Χοιστόν, ἐτρώθη θεικὸν ἔρωτα εἰς τὴν καρδίαν του, ἐλυπεῖτο πῶς συνανестρέφετο μετὰ Ἑλληνας εἰδωλολάτρας. Εὐρὼν ἓνα Χριστιανὸν ἐδιδάχθη ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν εὐσέβειαν. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἐκήρυξεν ὁ Μαξιμιανὸς ὅτι ὅλος ὁ λαὸς νὰ προσφέρῃ θυσίαν εἰς τοὺς θεούς, τότε εὐρὼν κοῖραν ὁ Ἅγιος ἐπῆγεν εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων του, καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ ἀξιωθῇ τοῦ θείου Βαπτίσματος, ὅθεν εὐρὼν ἓνας χρυσοχόος ἐξ Ἀθηνῶν τὸν παρέλαβεν μαζὺ τοῦ ὅπου ἐν τῇ ὁδῷ ἔκαμεν διάφορα θαύματα, ὅπου τὰ παρέστησεν εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ τὸν κατή-

χρησεν καὶ ἔλαβε τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὅπου ὅταν ἐβαπτίζετο ἐφάνη ἓνας στύλος λαμπρὸς καταβαίνων ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου. Ἀφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη ἐθεράπευσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ χρυσοχόου, ὅπου ἔπασχεν ἀπὸ θανατηφόρου ἀσθένειας, ὁμοίως ἐθεράπευσε καὶ ἓνα δαιμονισμένον. Ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ χρυσοχόος ἔκαμαν κληρονόμον τὸν Ἅγιον ὁμοῦ μετὰ τοὺς υἱοὺς του τῆς παρουσίας των, ἀλλ' ὁ Ἅγιος χάρισας τὸ μερίδιόν του, ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἔζη ζωὴν ἀσκητικὴν. Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ χρυσοχόου, βλέποντες τὸν Ἅγιον τιμώμενον ἐσκέφθησαν, νὰ τὸν πάρουν νὰ τὸν πωλήσουν εἰς τὸ Μυσῆρι διὰ σκλάβον εἰς ἓνα ἄπιστον εἰδωλολάτρην, ὅπου τὸν παράλαβε καὶ τὸν ἔκαμε βοσκὸν τῶν βοδῶν του, εἰς διάστημα 7 ὁλοκλήρων χρόνων, ἀλλ' ὁ Ἅγιος διὰ προσευχῆς του ἡλευθέρωσε τὸν αὐθέντην του ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀπιστίας καὶ τὸν κατέπεισεν, καὶ ἔλαβε τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, καὶ ἔλαβε τελείως τὴν ὑγίαν του, διότι ἔπασχε ἀπὸ δεινὴν ἀσθένειαν. Ἀφοῦ δὲ εἰς ὀλίγον καιρὸν ἀπέθανεν ὁ αὐθέντης τοῦ Ἁγίου καὶ ἡλευθερώθη ἐπῆγεν εἰς Ἱεροσόλυμα νὰ προσκυνήσῃ τὸν Τάφον τοῦ Κυρίου, ἀπὸ ἐκεῖ ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Σύναι ὄρος, καὶ ἐκεῖ ἡσυχάζων, ἔκαμε πολλὰ θαύματα. Διὰ θείας ἀ-

ποκαλύψεως, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου Πλάτωνος συνηθροίσθη ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ Ναοῦ παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς στείλῃ τὸν ἄξιον Ἀρχιερέα διότι τοιαύτην συνηθίαν εἶχον, ὅτι ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν Ναὸν ὁ μέλλων χειροτονηθεὶς Ἀρχιερεὺς καὶ ἀνοίξουν αἱ θύραι τοῦ Ναοῦ, αὐτὸς εἶναι ὁ ἔκωθεν ἀπεσταλμένος, ὡς καὶ ἐγένετο τὸ τοιοῦτον, ἐλθὼν ὁ Ἰερὸς Μόδεστος ἀμέσως διὰ προσευχῆς αἱ θύραι ἠνοίχθησαν, καὶ ἀποκατέστη μέγας Ἀρχιερεὺς ἔχων ἡλικίαν 59 ἐτῶν.

Ἀνὴρ τις ἐν καιρῷ θέρους, ζεύξας τὰ βόδια του ὑπήγαιεν εἰς τὸν ἀλῶνα ὁ δὲ φθονερὸς διάβολος θέλων νὰ βάλλῃ εἰς κόπον τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ Μόδεστον ταραξάς τὰ βόδια του καθ' ὁδόν, τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν ὡς νεκρὰ καὶ ἀκίνητα, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος κλαίων καὶ λυπούμενος τὴν συμφορὰν του ἐφώναξεν τὸν Ἅγιον Μόδεστον εἰς βοήθειάν του, ὅπου ἔφθασε δρομαῖος ὁ Ἅγιος καὶ διὰ προσευχῆς ἐσώκωσε τὰ βόδια καὶ ἀνεχώρησεν, ὅπου καὶ πάλιν ὁ πονηρὸς, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἁγίου ἔπραξεν ἐκ δευτέρου τὸ κακόν, ἐπιστρέψας ὁ Ἅγιος δίδων τὴν ζώνην του εἰς τὸν βουκόλον ἐκεῖνον, δὲν ἠδύνατο πλέον ὁ πονηρὸς νὰ τοῦ κάμῃ κακόν, καὶ ἐφώναξε κατὰ τοῦ Ἁγίου λέγων, ἀδικεῖς με Μόδεστε, διότι εἶ-

ναι ἰδικός μου ὁ ἄνθρωπος οὗτος, διότι μοῦ ἔκαμεν ὅσα ἐγὼ ἤθελον πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐφάνην ἄχριστος, διότι πολλάκις τὸν ἐβοήθησα δσάκις μὲ ἐπεκαλέσθη, ὁ δὲ Ἅγιος Μόδεστος τὸν ἐπετίμησε λέγων, φεῦγε διάβολε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, διότι ὁ τόπος οὗτος εἶναι ἰδικός μου, καὶ ἐσένα εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος, καὶ εὐθὺς ἔγινεν ὁ πονηρὸς διάβολος ἄφαντος, καὶ πλέον δὲν ἔβλαψε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον.

Ἐνδὲς Ἱεροσολυμίτου ἀνθρώπου, ἀπέθνησκον τὰ ζῶά του, ἐπειδὴ εἶχε ρίψει ὁ πονηρὸς δηλητήριον εἰς τὴν θρύσιν τοῦ νεροῦ, καὶ ἔπινον τὰ ζῶα καὶ ἐποφούσαν, ὅπου ὁ Ἅγιος τὰ ἀνέστησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐθανάτωσε, καὶ τὸν ἐδίασε νὰ παρουσιασθῇ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἐκεῖ παρευστῶτας, ὁ ὁποῖος ὤμνυε τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὅτι νὰ μὴ πλησιάζῃ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον. Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦτο παντελῶς ἀμνησίκακος, ὅπου καὶ ἐκεῖνους ὅπου τοῦ ἔκαμον κακόν, τοὺς ἐδέχετο ἀσπασίως, καὶ τοὺς φιλοξενοῦσε φιλοφρόνως, καὶ τοὺς εὐεργετοῦσε μεγαλοπρεπῶς.

Πορευόμενος ὁ Ἅγιος καθ' ὁδὸν εὗρὼν τινὰ ἄνθρωπον πτωχὸν ὅπου τοῦ ἐφύφισεν ἓνα μοσχάρι καλὸν ὃν εἶχε, ἐλυπεῖτο καὶ ἔκλαιε. Ἰδὼν ὁ Ἅγιος εὐσπλαχνίσθη τὸν πτωχὸν καὶ ἀνέστησε τὸ μοσχάρι του ἔγεινε μεγάλη φήμη εἰς τὴν πόλιν ὅτι

ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας εἶναι Ἅγιος, ἔχοντες καὶ λόγον ὅτι ἤνοιξε τὰς θύρας διὰ προσευχῆς, ὅπου τὸ ἔμαθεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἤθελεν νὰ τὸν κακοποιήσῃ τὸν Ἅγιον καὶ δίκαιον, ὅπου ἐσηκώθη ὁλος ὁ λαὸς κατὰ τοῦ ἡγεμόνος, ἀνευφημοῦντες μετὰ παρρησίας τὸν Ὑψιστον Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον Μοδέστον.

Γυνὴ τις χήρα εἶχε 5 ζευγάρια βόδια καὶ τοὺς ἤλθε ἀσθένεια μεγάλη μὴ ἔχουσα ἄλλην κυβέρνησιν νὰ ζήσῃ, καὶ ἐπεκαλεῖτο ὁλους τοὺς Ἁγίους νὰ τὴν βοηθήσουν, ἔτρεχεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, λέγουσα Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἐλεήσατέ με τὴν ἁμαρτωλήν, εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους, διότι διὰ τῆς ἁμαρτίας μου κινδυνεύουν τὰ ζῶα μου νὰ χαθοῦν, τῆς ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ Ἅγιος Κοσμάς καὶ τῆς λέγει ὦ γύναι μὴ κλέεις καὶ λυπεῖσαι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐδόθη αὐτὴ ἡ χάρις, ἐδωρήθη παρὰ τῷ Θεῷ Μοδέστῳ, τῷ μεγάλῳ Ἀρχιερεῖ Ἱεροσολύμων, καὶ ἂν ὑπάγῃς εἰς αὐτόν, θέλει ἰατρέσει τὰ βόδια σου ἐκείνη δὲ ἐξυπνήσασα ἔτρεχεν ἀναζητοῦσα τὸν Ἅγιον Μοδέστον διότι ἦτο μακρὰν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο μετὰ θερμῆς πίστεως νὰ τῆς φανερωθῇ ὁ μέγας ἱατρός, ὅπου τῆς ἐφάνη ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν καὶ τῆς λέγει ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Μοδέστος ὃν ζητεῖς, καὶ ἀκούσας τῆς προσευχῆς σου ἦλθον νὰ ἰατρεύσω τὰ βόδια σου,

τῆς εἶπε νὰ κάμῃ ἓνα σιαυρὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἀρχαγγέλων ὅπου ἦτο ἐκεῖ πλησίον καὶ νὰ κάμῃ ἀγρυπνίαν, νὰ βαντίσουν μὲ ἔλαιον τὰ βόδια διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, καὶ εὐθὺς θέλει φύγει ἀπὸ αὐτὰ ἡ ἀσθένεια. Ταῦτα διδάχθεισα ἡ γυνὴ ἔκαμεν καὶ ἰατρεύθησαν τὰ βόδια τῆς.

Καὶ εἰς ἄλλην ἐποχὴν ὅπου τὸν ἐπήγαιναν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν Ἡγεμόνα νὰ τὸν τιμωρήσῃ, ὅτι μὲ τὰς μαγείας του κάμνει τὰ τοιαῦτα θαύματα, τὸν ὑπῆντησεν ἓνας Ἱερεὺς ὅπου τοῦ ἐφοφούσαν τὰ βόδια του λέγων. Ἐλεήσου με Πάτερ, ὁ δὲ Ἅγιος τῷ εἶπε μὲ βλέπεις ὅτι πρὸς βασάνους ἀπέρχομαί καὶ μοῦ ζητεῖς βοήθειαν, πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἐδέετο τὸν Ἅγιον, λέγων ἀπελθε εἰς τὸν οἶκον σου κάμε τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ παρεκάλεσον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μοδέστου, καὶ θέλει εἶναι εἰς βοήθειάν σου, ἐγὼ ὑπάγω νὰ θανατωθῶ, σὺ δὲ νὰ τιμήσῃς τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶμαι πάντοτε μετὰ σοῦ εἰς βοήθειάν σου.

Οἱ δὲ στρατιῶται βλέποντες πῶς ἀργοπορεῖ τὴν ὁδὸν τὸν ἐράβδισαν ὅπου ὅταν ἦλθεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἔλαβεν ὁ μακάριος φρικτὸν μαρτύριον δέρνοντες ἀνηλεῶς οἱ στρατιῶται χεῖρας καὶ πόδας, ἐκάρφωσαν τοὺς μαρτυρικοὺς ἐκείνους πό-

δας, τὸν ἤπλωσαν κατὰ γῆς τρίβοντες μὲ τριβό-
λια σιδηρά, τὸν ἔδεσαν εἰς τὰ μουλάρια, καὶ ἔλε-
γεν. Ἐὰν ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.
Τὸν ἐλιθοβόλον ὡς τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον
καὶ ἐγύριζαν αἱ πέτραι καὶ ἐκτυποῦσαν τὰς ἰδι-
κάς των κεφαλάς, τὸν ἔβαλαν εἰς ἓνα χάλκωμα
γεμάτον μολύβδι ἀναψαν φωτιάν, καὶ τὸν ἄφησαν
6 ἡμέρας, ἀλλὰ ἐπλανέθησαν οἱ ἀνόητοι, ἔχων τὸν
Ὑψιστον Θεὸν καταφυγὴν τοῦ δὲν ἔπαθε κανένα
κακόν, ἄλειψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ μὲ πίσαν καὶ
λάδι καὶ ἔβαλον φωτιάν, καὶ τὸν ἄφησαν νὰ πε-
ριπατῇ εἰς τὴν πόλιν, ὅπου ἐταράχθη ὁ λαὸς
κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὅπου τοὺς ἐνίκησε ὁ Ἅγιος
μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἐλθὼν
εἰς τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου ἀποκεφαλίσθη ἐν
ἡμέρᾳ Παρασκευῇ 18 Δεβρίου λέγων. Εἰς ἐσὲ Κύ-
ριε ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου, νὰ ἔλθῃ ἡ εὐλογία σου
εἰς ἐκείνους ὅπου μὲ ἐορτάζουν πλούσια τὰ ἐλέη
σου, καὶ ἀφθονία τῶν ζώων των, πρεσβεΐαις τῆς
Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μοδέ-
στου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.
